

Form af et absolut Prisfald, som ved at standse eller hemme de Tendenser, som hele Verden over gøre sig gældende til en almindelig Prisforhøjelse, der nærmest hænger sammen med Forholdene paa Guldmarkedet“. Det er for mig et Varsel om, at man maaske i Fremtiden vil se Socialdemokraterne staa op og rose den Toldlov, som de, men særlig de Radikale, have rakket ned efter alle Kunstens Regler.

Det forbavser mig i høj Grad, at man fra radikal og socialdemokratisk Side taler saa meget imod, at Statsbanerne skulle give en rimelig Rente af den Kapital, som staaar i dem. Thi man kan jo føre Tanken længere ud. Vi vide jo, at Socialdemokraterne, efterhaanden som de faa Magt, ville have mere og mere ind under Statsdrift, og man skulde derfor synes, at den første Betingelse maatte være, at alle de, der holdes udenfor, ikke blive forurettede. Lad os blot tænke os, at en saa stor Industri som Cementindustrien kommer ind under Statsdrift, og at man eksproprierer alle de Bygninger og Maskiner, der findes der. Det vilde koste store Beløb, og det vilde derfor være fuldstændig meningsløst, hvis Staten ikke forlangte, at de skulde give en nogenlunde ordentlig Rente. Det vilde være i højeste Grad uretfærdigt mod dem, som vare udenfor og ikke havde nogen Gavn af denne Virksomhed.

Det karakteristiske ved hele denne Debat er, at man, især naar man skulde tale om Politik, har hængt sig i Smaating. De socialistiske Høns f. Eks. have spillet en overordentlig stor Rolle. De bleve i sin Tid nævnede paa en meget humoristisk Maade af det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), men næsten hver eneste socialdemokratiske Taler har bagefter haft disse Høns fremme og vist, hvilke forskrækkelige Mennesker vi vare, naar vi kom ud for at tale mod Socialdemokratiet. For mig er det, at man saaledes tyr til Fjerkræet, et Bevis paa, at man mangler Skyts i den politiske Agitation. Jeg er i og for sig ikke ked af det, jeg konstaterer det kun.

Jeg er enig med det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) i, hvad han sagde i Begyndelsen af sit Foredrag, at vi, saa

vidt muligt, burde være færdige med vort Rigsdagsarbejde til 1. April. Jeg tror, det vilde gøre et godt Indtryk Landet over, hvis Rigsdagen kunde fremskynde sine Arbejder paa en saadan Maade, at hvert Aar, naar vi skrev den 1. April, vare vi færdige og kunde rejse hjem. Jeg tror, det med lidt god Villie kunde lade sig gøre, idet saa de Love, der ikke kunde blive vedtagne til 1. April, burde forelægges først næste Aar og behandles først.

Men for øvrigt maa jeg sige, at mit Indtryk af det ærede Medlems Foredrag var, at det var en Spørgetime. Nu ved jeg, at det ærede Medlem er Lærer, i alt Fald har været det, og han er maaske kommen i Tanker om, at man ogsaa kunde foranstalte en Spørgetime her. Nu er der i og for sig intet til Hinder for, at man her kan have mange Ting at spørge om, fordi man ønsker at faa at vide, hvorledes det forholder sig, men det forekommer mig, at det ærede Medlem drev det lovlig vidt, og at mange af de Spørgsmaal, han stillede til de forskellige Ministre, kunde han selv give Svar paa. Jeg syntes, at han med særlig Forkærlighed, hvad man i og for sig ikke kan fortænke ham i, mindedes de Lovforslag, han havde gjort Forarbejder til, da han var den lykkelige Indehaver af Ministerportefeullen. Jeg skal nu indrømme det ærede Medlem, at han i og for sig var en flittig Indenrigsminister, der altid fremlagde sine Forslag her paa en særdeles veltalende Maade, men jeg tror, at han ligesom andre vilde gøre vel i at erindre sig, at det ikke er tilstrækkeligt, at man stadig kan udtale de tre Adjektiver: grundig, omfattende og radikal. Det er tre udmærkede Ord i og for sig, men jeg tror, de kunne misbruges, saa de tabe deres Værdi. Man har jo været ude efter baade den ene og den anden Lov, og man har i Agitationen hørt adskilligt, der gik ud paa, at vi vare Folk, der lavede Love i Bunkevis. Det er derfor noget mærkeligt, at man fra radikal Side forlanger saa den ene og saa den anden Lov, især naar deres tidligere Udtalelser erindres. Jeg ved i hvert Fald, at det tidligere Medlem fra Kellerrup (Leth Espensen) udtrykkelig har motiveret sin Tilslutning til det radikale Parti med, at han